

Venäjän Federaation kommunistisen puolueen arvio Ukrainan tilanteesta elokuussa 2022

Tämän artikkelin alussa haluan kiittää suomalaisia tovereita mahdollisuudesta esitellä lehtenne sivuilla Venäjän Federaation kommunistisen puolueen näkemyksiä Venäjän toimista Ukrainassa suhteessa siellä toteutettavaan erityiseen sotilasoperaatioon. Yhteinen mielipiteiden vaihto eurooppalaisten tovereiden kanssa on avain objektiiviseen lähestymistapaan koskien näitä monimutkaisia kysymyksiä marxilaisesta näkökulmasta.

Ei ole mikään salaisuus, että käsitykset ja lähestymistavat meneillään olevien tapahtumien arvioinnissa eroavat Venäjän Federaation kommunistisen puolueen ja useiden Euroopan unionin maiden kommunististen puolueiden välillä. Perusteena Euroopan vasemmiston mielipiteen esittämiselle ehdotan ottamaan perustaksi Kreikan kommunistisen puolueen valitseman linjan..

23. huhtikuuta 2022 " Rizospastis ", Kreikan kommunistisen puolueen lehti, julkaisi KKE:n keskuskomitean kansainvälisen osaston artikkelin "Ukrainan imperialistisesta sodasta ja Ukrainan asemasta Venäjän Federaation kommunistisen puolueen mukaan".

Artikkelissa arvioitiin Venäjän Federaation kommunistisen puolueen toimintaa Venäjän Ukrainassa toteuttaman erikoisoperaation yhteydessä ja syytettiin puoluetta avoimesti Venäjän hallituksen tukemisesta ja imperialistisesta lähestymistavasta. VFKP:ssä olemme kategorisesti eri mieltä tällaisesta arviosta.

Artikkelin ydinsanoma on, että kreikkalaisten toverien näkökulmasta Ukrainassa on meneillään imperialistinen sota Venäjän porvariston osalta ja erityisoperaatiota tukemalla VFKP tällä tavalla seuraa solidaarisesti hallitsevan Yhtenäisen Venäjä -puolueen ja presidentti Putinin linjaa.

Korostaen tämän sodan "imperialistista" luonnetta kreikkalaiset toverit luottavat Leninin *tunnettuun lauseeseen, jonka mukaan johdettaessa yhden kansan palkkaorjia toisen kansan palkkaorjia vastaan, koituu tämä vain porvariston hyödyksi – se on sodan ainoa todellinen sisältö ja tarkoitus*. Toverit eivät kuitenkaan maininneet, että tämä lause sisältyy V. I. Leninin teokseen "Sota 1914-1918". Ja siinä puhutaan aivan konkreettisesti ensimmäisestä maailmansodasta - todella puhtaasti imperialistisesta saalistussodasta. Mutta, jos emme ota kantaa dogmatismien pohjalta, meidän on myönnettävä, että jokaisella sodalla on omat erityispiirteensä.

Marxilaisen tehtävänä asemansa määrittämisessä sodan suhteen on ennen kaikkea määrittää tarkasti sen erityisluonne. Itse asiassa imperialististen sotien lisäksi on olemassa myös kansallista vapautusta ja antifasistisia sotia, jotka saivat erityisen laajan ulottuvuuden 1900-luvun alkupuolella, jolloin fasismi ja natsismi syntyivät poliittisina ilmiöinä ja kansallinen vapaustaistelu kiihtyi 1900-luvun puolivälissä. Lokakuun vallankumouksen vaikutuksesta.

Mikä ohjasi kommunistista puoluetta kantansa määrittämisessä?

Kehittäessään poliittista kantaansa erityisoperaation toteuttamiseen, VFKP analysoi niitä historiallisia erityisolosuhteita, jotka objektiivisesti aiheuttivat Ukrainan kriisin.

Ennen lokakuun vallankumousta Venäjän valtakuntaan kuulunut Ukraina oli puhtaasti maatalousmaa. Sen teollisuuden vahvistamiseksi siirrettiin myöhemmin V. I. Leninin ehdotuksesta Ukrainaan kuusi Venäjän Neuvostotasavallan teollisuusaluetta idässä ja etelässä, jotka eivät koskaan olleet osa Ukrainaa. Mukaan lukien Donetsk ja Luhansk. Vuonna 1939 Galitsia (Länsi-Ukraina) liitettiin Ukrainaan, joka oli aiemmin osa Puolaa. Joten Ukrainan nykyinen alue on seurausta sen liittymisestä Neuvostoliittoon. Se on "ommeltu yhteen" hyvin erilaisista kappaleista. kuten Galitsiasta (Lviv), jossa on vahva Puolan, Itävallan ja Unkarin vaikutus ja Itä-Ukrainasta, joka on hyvin venäläistä aluetta.

Sosialistinen Ukraina kehittyi erittäin voimakkaasti. Metallin ja hiilen louhintaan lisättiin ilmaillu- ja rakettiteollisuus, petrokemia, sähkövoimateollisuus (4 ydinvoimalaa) sekä puolustusteollisuus. Osana Neuvostoliittoa Ukraina sai paitsi suurimman osan nykyisestä alueestaan myös taloudellisesta potentiaalistaan ja siitä tuli yksi Euroopan 10 suurimmasta taloudesta.

Neuvostoliiton hajoaminen joulukuussa 1991 aiheutti samalla Ukrainan vuosisatoja kestäneen taloudellisen yhdentymisen katkeamisen Venäjän kanssa sekä kaikkien taloudellisten, poliittisten ja kulttuuristen siteiden menettämisen.

Nyt se on yksi Euroopan köyhimmistä maista. Teollisuus, metallurgia lukuun ottamatta, on käytännössä tuhoutunut. Ukrainan talous perustuu lainoihin lännestä ja tuloista ihmisiltä, jotka lähtivät Eurooppaan ja Venäjälle etsimään työtä. Väestön elintaso on laskenut katastrofaalisesti ja maastamuutto on lisääntynyt jyrkästi. Noin 10 miljoonaa ihmistä on lähtenyt (45 miljoonasta), mukana pätevimmät asiantuntijat.

Korruption ja sosiaalisen epätasa-arvon määrä on yksi maailman korkeimmista. Maa on ollut kansallisen katastrofin partaalla.

Kiovan vallankaappaus konfliktin lietsomisen perustana

Helmikuussa 2014 Ukrainassa suoritettiin vallankaappaus Yhdysvaltojen ja muiden Nato-maiden suoralla avustuksella. Laillinen valta maassa kukistettiin. Uusnatsit tulivat valtaan. Myöhemmin Yhdysvallat ilmoitti julkisesti, että se oli sijoittanut noin 5 miljardia dollaria maan vallanmuutokseen ja "demokratian kehittämiseen".

Vallankaappauksen seurauksena ihmiset Länsi-Ukrainasta, Galitsiasta, jossa äärimmäisen kansallismieliset, antisemitistiset, puolalaisvastaiset, russofobiset ja antikommunistiset tunteet ovat historiallisesti vahvoja, ottivat vallan.

Venäjänkielisen väestön pakotettu sulautuminen alkoi. Venäjän kielen kieltäminen ja päätös kouluopetuksen siirtämisestä venäjältä ukrainan kielelle aiheuttivat voimakasta vastarintaa Donetskin ja Luhanskin alueilla. Ihmiset tarttuivat aseisiin.

11. toukokuuta 2014 kansanäänestyksessä 87 % kansalaisista Donbassissa äänesti itsenäisyyden puolesta. Donetskin ja Luhanskin kansantasavallat syntyivät. Ei Kremlin, vaan joukkojen aloitteesta.

Useiden epäonnistuneiden LNR-DNR:n kansantasavaltojen haltuunottoyritysten jälkeen Kiovan natsit siirtyivät terrorismiin. Kahdeksan vuoden jatkuvassa voimakkaiden aseiden ammuskelussa lähes 14 tuhatta siviiliä on kuollut ja kymmeniä tuhansia vammautunut. Infrastruktuurille on aiheutunut vakavia vahinkoja.

Samaan aikaan Euroopan maat ja Yhdysvallat ovat suhtautuneet äärimmäisen välinpitämättömästi 8 vuotta kestäneeseen venäläisten kansanmurhaan Donbasissa, näin oikeuttaen Kiovan hallinnon toimet.

Ja tänään EU ja Yhdysvallat, osoittaen ennennäkemätöntä tekopyhyttä, puhuvat ihmisten kärsimyksistä taistelujen aikana, mutta ovat vaiti tosiasiaista, että siviilien ihmiskilpinä käytöstä on tullut yleinen taktiikka niille, joita he kutsuvat "vapaustaistelijoiksi".

Uusnatsismin kehitys Ukrainassa

Kreikkalaiset toverimme, ottaen huomioon Ukrainan tilanteen, mainitsevat vain vastahakoisesti sen fasismisoitumisvaaran. Vaikka yksi Venäjän sotilasoperaation päätavoitteista tässä maassa on sen denatsifointi. Loppujen lopuksi jopa Yhdysvaltain kongressimiesten ja Yhdysvaltain tiedustelupalvelujen mukaan Ukrainasta on tullut kansainvälisen uusnatsismin keskus.

Tässä muutamia faktoja. Hitlerin hyökkäyksen jälkeen Neuvostoliittoon Länsi-Ukrainassa, jossa, kuten olemme jo todenneet, äärimmäisen nationalistiset, antisemitistiset, russofobiset ja antikommunistiset tunteet olivat alun perin voimakkaita, SS-divisioonat muodostettiin taistelemaan puna-armeijaa vastaan. Paikalliset nationalistit, joita johti Hitlerin ihailija Stepan Bandera, alkoivat tuhota juutalaista väestöä. Ukrainassa saksalaisten ohella banderalaisien käsissä tapettiin noin 1,5 miljoonaa juutalaista. Tämä on neljäs kaikista holokaustin uhreista. "Volynin verilöylyn" aikana vuonna 1944 Länsi-Ukrainassa noin 100 tuhatta

puolalaista tapettiin raa'asti. Banderalaiset tuhosivat saksalaisten mukana neuvostopartisaaneja ja polttivat elävältä kylien asukkaita Valko-Venäjällä.

Ja heti sodan jälkeen Länsi-Ukrainan antikommunistiset ja neuvostovastaiset kapinalliset käynnistivät Yhdysvaltojen ja Ison-Britannian tuella terrorin siviiliväestöä vastaan vuosina 1945–1953. Näiden vuosien aikana banderalaiset tappoivat noin 50 tuhatta ukrainalaista. Näiden tappajien jälkeläiset ja seuraajat nousivat valtaan vuoden 2014 vallankaappauksen jälkeen. Puolan, juutalaisvastaisen ja Venäjän vastaisen terrorismin perinteet ovat hyvin vahvoja uusnatseilla, jotka nyt tosiasiallisesti hallitsevat Ukrainaa.

Natsi-ideologiaa on istutettu Ukrainaan. Ukrainan fasistit - sodan julmuuksien järjestäjät ja osallistujat - tunnustetaan virallisesti kansallissankareina. Heidän symboleistaan on tullut valtion omia. Joka vuosi järjestetään juhlallisia marsseja fasististen rikollisten kunniaksi. Kadut ja aukiot on nimetty heidän mukaansa. Ukrainan kommunistinen puolue on ajettu maan alle. Poliitikkojen ja toimittajien pelottelu ja poliittiset salamurhat ovat yleistyneet. Leninin muistomerkit ja kaikki, mikä liittyy Neuvostoliiton aikaan, tuhoetaan.

Tällä hetkellä banderalaiset toimivat suuryritysten lyömäaseena. He hallitsevat tiukasti jokaista valtiovallan liikettä kiristäen sitä jatkuvasti uudella vallankaappausuhalla.

Nykyinen Ukrainan valtio on luonteeltaan suurpääoman ja valtion byrokratian liitto. Sitä tukevat fasistiset elementit. Maa on Yhdysvaltojen täyden poliittisen ja taloudellisen valvonnan alaisuudessa.

Erityisen sotilasoperaation syyt ja luonne

Marxilaisen teorian perusteella Ukrainan sotilaallista konfliktia ei voida pitää imperialistisena sotana, kuten kreikkalaiset toverimme yrittävät todistaa. Luonteeltaan tämä on Donbassin kansallinen vapautussota. Ja Venäjän näkökulmasta tämä on taistelua kansalliseen turvallisuuteen kohdistuvaa ulkoista uhkaa vastaan.

Ei ole mikään salaisuus, että Donbassin kansanjoukot eivät pystyneet itsenäisesti vastustamaan tuhansilla ulkomaisilla aseilla varustettua Ukrainan armeijaa vastaan. Donbassin kansantasavaltojen joukkojen tappio olisi johtanut väistämättä venäjänkielisen väestön täydelliseen tuhoon, joista monet olivat lisäksi Venäjän kansalaisia. Venäjän federaation perustuslain mukaisesti suojellakseen kansalaisiaan ja varmistaakseen kansallisen turvallisuutensa Venäjä ryhtyi lain edellyttämiin toimiin, koska oli mahdotonta toimia muilla tavoilla.

Kiova sabotoi tietoisesti neuvotteluprosessia Minskin sopimusten puitteissa Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin tuella.

Viime helmikuuhun mennessä Ukraina oli keskittänyt 150 000 sotilasta mukaan lukien natsipataljoonat Donbassiin. Kiova valmistautui Yhdysvaltojen tuella ottamaan takaisin Donbassin hallintaansa sotilaallisin keinoin.

Ukraina valmistautui yhdysvaltalaisien tukijoiden avulla tämän vuoden maaliskuun alussa aloittamaan sotilaallisen operaation Donbassin ja Krimin valtaamiseksi. Nykyään tietoa on riittävästi näistä suunnitelmista.

Bandera-mielinen hallinto oli valmistautunut sotaan 8 vuotta. Sotilaiden ideologista valmennusta toteutettiin systemaattisesti suoran russofobian hengessä, luotiin voimakkaat linnoitusalueet ja armeija varustettiin uusimmilla aseilla.

Imperialististen geopolittisten päämäärien mukaisesti Yhdysvallat sisällytti Ukrainan systemaattisesti sotilaallisten etujensa piiriin, teki maasta Naton keihäänkärjen, joka aikoi taistella Venäjää vastaan "viimeiseen ukrainalaiseen sotilaaseen saakka".

Vielä joulukuussa 2021 Venäjä kääntyi Yhdysvaltojen puoleen ehdottamalla neuvotteluja Naton laajentamatta jättämisestä itään. USA:laiset välttelivät suoraa vastausta. Tältä osin Venäjä varoitti tammikuussa 2022, että se joutuisi tällaisessa tilanteessa ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin kansallisen turvallisuutensa suojelemiseksi.

Samaan aikaan asiat etenivät kohti Yhdysvaltain taktisten aseiden sijoittamista Ukrainaan. Ukraina, jolla on neljä ydinvoimalaa ja suuri tieteellinen ja tekninen potentiaali, oli aloittanut valmistelut omien ydinaseidensa luomiseksi.

Pentagonin suojeluksessa Ukrainaan perustettiin yli 30 laboratoriota bakteriologisten aseiden kehittämiseksi. On olemassa asiakirjoja, jotka vahvistavat näissä laboratorioissa erityisen vaarallisten tappavien sairauksien bakteerien valmistamisen sekä niiden levittämismenetelmien tutkimuksen.

Kaikki tämä uhkasi paitsi Venäjää, myös koko ihmiskuntaa.

Väitetään, että tämä on yksinomaan imperialistien välisten ristiriitojen aihe tai kamppailu markkinoista ja mineraaleista. Kyvyttömyys nähdä luokkakysymysten kansallista tekijää ja kansallisten kysymysten luokkaluonnetta voi johtaa dogmatismiin.

Venäjän oligarkian kiinnostus Ukrainaa kohtaan vai sen puute?

Yrittääkseen todistaa, että sotaa käydään Venäjän oligarkkien ja porvariston etujen puolesta, Ukrainan luonnonvarojen ja teollisen potentiaalin haltuunottoa varten, kreikkalaiset toverimme käyttävät V. I. Leninin lausumaa sotien luonteesta irrallaan historiallisesta yhteydestään.

Väite, että Venäjän johto valmisteli Ukrainan sotilaallista valtaamista etukäteen, on kuitenkin ristiriidassa tosiasioiden kanssa.

Venäjän Federaation johto ei aiemmin tukenut ajatusta kansanäänestyksen järjestämisestä Donbassin kansantasavaltojen muodostamiseksi.

Minsk-2-sopimuksen mukaan Venäjä oletti, että Donbass pysyisi osana Ukrainaa, vaikkakin tietyssä määrin autonomisena..

Venäjän johto vaati sotilasoperaation alkuun saakka Minsk-2:n toteuttamista, toisin sanoen myös Donbassin kuulumista Ukrainaan.

Missä on valmistautuminen imperialistiseen valtaukseseen?

Vuodesta 1991 lähtien Ukraina, sen teollisuus ja luonnonvarat ovat olleet Yhdysvaltojen ja EU:n monopolien taloudellisen riiston kohteena .

Venäjän oligarkia ei ole osallistunut "kakun jakamiseen" silloin, kun sen on katsottu kuuluvan länsimaisten etujen piiriin.

Lisäksi Venäjän oligarkia vastusti sotilasoperaatiota Ukrainassa. Se pyrki kaikin voimin integroitumaan maailman oligarkiaan ja joutui voimakkaan länsimaisen paineen alle, joka vaati vahvempaa vaikutusvaltaa sen hallituksesta säilyttääkseen Venäjän länsimielisen suuntautumisen.

Lisäksi venäläiset oligarkit ovat kärsineet suuresti Venäjän sotilasoperaatiosta Ukrainassa. Heidät on sisällytetty pakoteluetteluihin, heiltä viedään palatseja ja huviveneitä, pankkitilit jäädytetään.

Emme tunne pienintäkään myötätuntoa niitä kohtaan, jotka ryöstivät Venäjää kolmen vuosikymmenen ajan, ja nyt he menettävät saalistansa. Haluamme vain korostaa, että Venäjän oligarkia ei vain ollut kiinnostunut sotilasoperaatiosta, vaan myös kärsi siitä. Kieltäytymällä tukemasta tätä operaatiota suurliiketoiminta menetti paitsi omaisuutta ja rahaa myös vaikutusvaltaa Venäjän hallitsevassa eliitissä.

Kannattaa kiinnittää huomiota siihen, mitkä luokkavoimat alun perin vastustivat Venäjän sotilaallista operaatiota Ukrainassa. Ne olivat ennen kaikkea suuri monopolipääoma ja sen poliittiset edustajat liberaalisessa ympäristössä. Ja myös ns. älymystö.

Tietenkin tunnustamme imperialistien välisten ristiriitojen olemassaolon. Kuten imperialististen petoeläinten halu kaapata muiden maiden luonnon- ja energiavarat. Venäjä on ollut uhri lännen suunnitelmille tehdä maastamme halpojen raaka-aineiden lähde. Olemme taistelleet sellaisia suunnitelmia vastaan vuosikymmeniä. Mutta emme suinkaan usko, että Venäjä, huolimatta sen nykyisen suurpääoman voimaan perustuvan poliittisen järjestelmänsä turmeluksesta, olisi yhtäkkiä muuttunut samaksi saalistajaksi. Ukrainan taistelulla on pohjimmiltaan erilainen luonne, joka ei sovi dogmiin.

Kommunistisen puolueen asema

Venäjän Federaation kommunistinen puolue oli ensimmäinen, joka määritteli Ukrainassa vuoden 2014 Maidanin aikana vallan kaappaneen hallinnon olemuksen. Siten koko puolueen myöhempi toiminta rakentui juuri meneillään olevien poliittisten prosessien luokkaolemuksen pohjalta.

Olemme olleet erittäin kriittisiä Venäjän johdon ulkopolitiikkaa kohtaan. Olemme aina tuominneet niiden kansojen eduista tosiasiallisen piittaamattomuuden, jotka viime aikoihin asti olivat osa yhtenäistä neuvostovaltiota.

Jos joku seuraa toimintaamme tarkasti (ja meistä näytti siltä, että kreikkalaiset toverit tunsivat hyvin asiakirjamme), he väistämättä näkevät, että Venäjän federaation kommunistinen puolue on vuodesta 2014 lähtien jatkuvasti vaatinut Venäjää tunnustamaan Donetskin ja Luhanskin kansantasavallat. Mikään muu Venäjän poliittinen puolue ei ole tehnyt niin paljon tukeakseen Donbassin väestöä. Kannatimme alun perin Donbassin palauttamista Venäjälle. VFKP ei "osoita solidaarisuutta valtapuolueelle Yhtenäiselle Venäjälle ja presidentti Putinille", vaan ne ovat joutuneet historiallisten pakotteiden vuoksi valitsemaan polun, jota VFKP on itsepintaisesti vaatinut kolmen vuosikymmenen ajan.

Onko tällaisessa tilanteessa reilua sanoa, että tuemme melkein sokeasti Putinin politiikkaa Ukrainassa?

Venäjän kommunistit osallistuvat aktiivisesti Donbassin kansantasavaltojen LNR-DNR:n puolustamiseen. Sadat kommunistit taistelevat natsseja vastaan osana kansantasavaltojen joukkoja. Kymmeniä kommunisteja on kuollut tässä taistelussa. Venäjän Federaation kommunistinen puolue on lähettänyt kahdeksan vuoden ajan näihin tasavaltoihin humanitaarista apua noin 100 saattueen verran, joiden kokonaispaino on ollut 15 tuhatta tonnia. Lisäksi VFKP on tuonut tuhansia lapsia lepoon ja hoitoon Venäjälle.

Kaikki nämä vuodet Venäjän Federaation kommunistinen puolue on vaatinut Venäjän johtoa tunnustamaan Donbassin kansantasavaltojen itsenäisyyden.

Meille on suoraan sanoen epämiellyttävää kuulla, kuinka kreikkalaiset toverimme puhuvat halveksuen Donbassin niin sanotuista kansantasavalloista, koska juuri nämä kansantasavallat nousivat todellisen tahdonilmaisun seurauksena Ukrainan massoista.

LNR-DNR:n kansalaiset ovat puolustaneet kansantasavaltoja tuhansien siviilien ja heidän armeijansa taistelijoiden hengen kustannuksella banderalaiden uusnatsien hiipivää aggressiota vastaan vaikeimman viimeisen kahdeksan vuoden ajan.

Olennaista on se, että paitsi Venäjän armeija, myös itse Donbassin vapaaehtoiset yksiköt, joissa on erittäin suuri kommunistien ja kaivostyöläisten osuus, taistelevat banderalaisia vastaan.

Ja missä on "oligarkian etujen suojaaminen"? Puolustavatko toverimme, jotka asettavat henkensä joka päivä hengenvaaraan, myös Venäjän oligarkian etuja? Vai suojelevatko he tavallisia ihmisiä, jotka joutuivat Ukrainassa vallan kaapaneiden uusnatsien uhreiksi?

On oltava voimakasta haluttomuutta nähdä asioiden todellinen tilanne, jotta voidaan väittää, että Venäjän Federaation kommunistinen puolue osoittaisi solidaarisuutta hallitsevalle eliitille.

Luokkapoliittisen taistelun intensiivisyys Venäjällä ei ole laantunut lainkaan. Kommunistien ja puolueen kannattajien vainoaminen, jopa Ukrainan sotaoperaation alkamisen jälkeen, osoittaa, ettei Venäjän Federaation kommunistisen puolueen ja nykyisen hallitsevan tahon välillä ole luokkarauhaa. Voidaan luetella hyvin monia tapauksia, joissa toverimme joutuvat sorron kohteeksi. Ja me reagoimme ankarasti tovereidemme vainoon.

Samalla kohdistamme nykyisen hallituksen sosioekonomisen kurssiin ankaraa kritiikkiä. Mikään puolue Venäjällä ei voi väittää kritisoineen viranomaisia äänekkäämmin.

Yli kolmenkymmenen vuoden aikana vuoden 1991 antikommunistisen vallankaappauksen jälkeen olemme esittäneet lukemattomia todisteita määrätietoisesti taistelustamme hallitsevaa ryhmää vastaan. Tästä syystä puolueemme nauttii laajaa joukkojen tukea.

Venäjän Federaation kommunistinen puolue sai lähes 19 prosenttia äänistä duuman vaaleissa syyskuussa 2021. Ja tämä tapahtui pitkään vakiintuneen vaalipetoskoneiston olosuhteissa. Olemme varmoja, että tukemme ihmisten keskuudessa on paljon korkeampi. Ja tämä tapahtuu, koska meitä ohjaa marxilais-leninisin hengessä halu tutkia huolellisesti ihmisten etuja ja mielialaa. Tukemalla Venäjän erikoisoperaatiota Ukrainassa kommunistinen puolue muuten ilmaisi Venäjän kansalaisten ylivoimaisen enemmistön tahdon.

Mitä tulee väitteisiin "flirttailusta kansallismielisten tunteiden ja kansallismielisten voimien kanssa", olemme ylpeitä voidessamme todeta, että Venäjän Federaation kommunistinen puolue on johtava vasemmiston isänmaallinen voima Venäjällä.

Ja pidämme kansainvälisenä velvollisuutenamme Venäjän kansan ja muiden kansojen etujen suojaamista vuosisatojen ajan yhdessä venäläisten kanssa eläneiden, ensisijaisesti ukrainalaisten ja valkovenäläisten kanssa. Ja "venäläisen maailman" tai venäläisen sivilisaation historiallisen merkityksen kieltäminen on mielestämme aivan yhtä absurdia kuin antiikin kreikkalaisen sivilisaation suuren merkityksen kieltäminen.

Kun kreikkalainen Manolis Glezos repi alas natsien lipun Akropoliilta, häntä eivät ohjanneet vain luokkaedut, vaan myös kreikkalaisten kansallinen ylpeys, ryhdyttäessä päättäväisesti taisteluun Saksan miehitystä vastaan.

Maailman yhteisön asenne Ukrainan tapahtumiin

Länsimaiset poliitikot ja media, ylimielisesti "maailman yleisenä mielipiteenä" esittäytyessään, osallistuvat avoimesti sotaan uusnatsien puolella. Aasia, Afrikka, Lähi-Itä ja Latinalainen Amerikka, jotka tietävät omakohtaisesti, mitä eurooppalainen ja yhdysvaltalainen uskolonialismi on, pitävät Ukrainassa tapahtuvaa oikeutetusti Venäjän taisteluna Yhdysvaltojen johtamaa yksinapaista maailmaa vastaan.

Maat, joiden väkiluku on 60 % maailman väestöstä, joko tukevat Venäjän operaatiota tai ottavat siihen neutraalin kannan.

Aggressiivisen kannan ottavat vain ne, jotka vuonna 1941 hyökkäsivät meitä vastaan osana natsiliittoumaa. Nämä Euroopan maat sekä Yhdysvallat ja Iso-Britannia, jotka tekivät paljon natsien sotakoneiston elvyttämiseksi sen tappion jälkeen ensimmäisessä maailmansodassa. Nykyään Venäjä taistelee jälleen fasismia ja sen kannattajia vastaan Euroopassa ja Yhdysvalloissa.

Venäjän Federaation kommunistinen puolue

Dimitri Dimitrijevi